

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122200148
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8122200148.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu Zlady Šimkovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobkyne: O. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX N., zastúpenej JUDr. Ladislavom Riedlom, advokátom so sídlom kancelárie Slovenská 46, 080 01 Prešov, IČO: 50 490 044 proti žalovanému: aporia, s.r.o., so sídlom 29. augusta 36A, 811 09 Bratislava, IČO: 48 276 944, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v konaní o určenie neexistencie záložného práva, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 29C/1/2022-43zo dňa 13.1.2022 takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením rozhodol nasledovne:

„Žalovaný je povinný zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou, zriadeného na základe Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 28.05.2019 a Dodatkom č. 1 k Zmluve o zriadení záložného práva zo dňa 14.06.2019, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v okrese N., obec N. k. ú. I., zapísaným na LV č. XXXX, ktoré tvoria

- byt č. X na X. poschodí vo vchode č. XX, v podielovom spoluvlastníctve v podiele 3, nachádzajúci sa v bytovom dome, ul. C. XX so súpisným číslom XXXX, postavený na pozemku parc. reg. C, par. č. XXXX/XX o výmere XXX m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie,
- podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve v podiele 75/3480,
- nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, a to spoluvlastnícky podiel na pozemku - parc. reg. C, par. č. XXXX/XX o výmere XXX m², druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie v podiele 15/928,

a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. 324 ods. 1 a 3, § 325 ods. 1 a 2 písm. d), § 326 ods. 1 a 2, § 329 ods. 1, § 334 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“),.

3. V odôvodnení konštatoval, že žalobkyňa uzavrela so žalovaným dňa 28.05.2019 Zmluvu o úvere so zabezpečením, pričom ten istý deň bola uzavretá aj Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam byt č. X na X. poschodí vo vchode č. XX, v podielovom spoluvlastníctve v podiele 3, nachádzajúci sa v bytovom dome, ul. C. XX so súpisným číslom XXXX, postavený na pozemku parc. reg. C, par. č. XXXX/XX o výmere 569 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve v podiele 75/3480 a nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, a to spoluvlastnícky podiel na pozemku - parc. reg. C, par. č. XXXX/XX o výmere XXX m², druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie v podiele 15/928. Predmetom konania vo veci samej bude posúdenie absolútnej neplatnosti Zmluvy o úvere so zabezpečením a neexistenciu záložného práva, uzatvorenej medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovaným ako veriteľom. V tejto súvislosti sa žalobkyňa domáhala zdržania sa výkonu záložného práva zo strany žalovaného s

poukazom na to, že výkon záložného práva sa má vykonať pre pohľadávku, ktorá vznikla na základe Zmluvy uzatvorenej v rozpore s kogentnými zákonnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ako aj zákona č. 90/2016 Z. z. Súd prvej inštancie mal za to, že potreba dočasnej úpravy pomerov strán sporu je osvedčená existenciou samotného sporu o neplatnosť Zmluvy o úvere a o záložnom práve. Dôvodnosť pre vydanie neodkladného opatrenia s povinnosťou zákazu žalovaného realizovať výkon záložného práva podľa zmluvy o záložnom práve a formou dobrovoľnej dražby k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX a LV č. XXXX, katastrálne územie I., vyplýva z toho, že prípadnou realizáciou záložného práva by mohlo dôjsť k zásahu do ústavného práva žalobkyne na obydlie a vlastníctvo, a to bez súdnej kontroly ešte predtým, než sa na základe podanej žaloby rozhodne o veci samej, v rámci ktorej bude posudzovaná platnosť napádanej zmluvy o úvere a o záložnom práve. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa v dostatočnej miere svoj nárok osvedčila a dostatočne odôvodnila nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, ktorá je osvedčená tým, že žalovaný uskutočnil úkony smerujúce k realizácii dobrovoľnej dražby na nehnuteľnosti, ktoré sú obydlím žalobkyne.

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. V odvolaní uviedol, že podanie žalobkyne neobsahuje náležitosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 132 CSP a ani v zmysle 326 ods. 1 CSP, a to predovšetkým pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností a ani hodnoverné osvedčenie skutočností preukazujúcich dôvodnosť návrhu a existenciu potreby okamžitej úpravy pomerov strán. Žalobkyňa v podanom návrhu neuviedla, že je aj výlučným vlastníkom bytu č. XX na X.p. v tom istom vchode číslo XX, v tom istom bytovom dome so súpisným číslom XXXX, ako je byt č. X, ktorého sa neodkladné opatrenie týka. Skutočným obydlím žalobkyne je byt číslo XX. a už samotné jeho vlastníctvo popiera argument o nutnosti ochrany obydlia (žalobkyne).

5. Pochybnosť o pravdivom a úplnom opísaní rozhodujúcich skutočností nevyplýva len z vyššie uvedeného, ale aj z toho, že žalobkyňa zamlčala skutočnosť, že o rovnakom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa už konalo a návrh bol právoplatne zamietnutý (uznesenie Okresného súdu Prešov zo dňa 02.12.2020 sp. zn. 15C/63/2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 15.03.2021. č. k. 8Co/7/2021-66). Teraz uplatňovaný návrh sa pritom opiera o rovnaké skutočnosti, ktoré by boli známe už v čase vyššie citovaného konania. Už pred začatím konania sp. zn. 15C/63/2020 bolo žalobkyňi oznámené začatie výkonu záložného práva, čo je zrejmé aj zo zápisu poznámky na príslušnom liste vlastníctva. Oznámenie o konaní dražby je súčasťou procesu výkonu záložného práva, ktorého začatie výkonu bolo oznámené už v roku 2020, t. j. skôr ako začalo konanie 15C/63/2020. Z tohto pohľadu ide teda o uplatňovanie rovnakého návrhu ako v roku 2020, za existencie rovnakých a vecne nezmenených skutkových okolností. Súdnymi rozhodnutiami v konaní sp. zn. 15C/63/2020 už bolo vyvrátené tvrdenie o tom, že by medzi stranami došlo k uzavretiu nejakej spotrebiteľskej zmluvy, resp. dokonca zmluvy o úvere na bývanie, alebo že by záložná zmluva neobsahovala všetky náležitosti. Potom ako súd prvej inštancie v konaní sp. zn. 15C/63/2020 zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, žalobca vzal späť aj samotnú žalobu, na základe čoho bolo konanie sp. zn. 15C/63/2020 zastavené. K späťvzatiu žaloby došlo v roku 2021. Žalobkyňa teda vzala prvú žalobu späť v situácii, kedy samozrejme vedela o začatom výkone záložného práva. Žalobkyňi pritom nič nebránilo pokračovať v konaní sp. zn. 15C/63/2020 v žalobe o určenie neexistencie záložného práva a preukázať pred súdom svoje tvrdenia, teda dosiahnuť odstránenie ňou tvrdeného sporného stavu. Namiesto toho vzala podanú žalobu späť z dôvodu prezentovaného postoja súdu. Ak žalobkyňa v roku 2020 už podala návrh, ktorého obsah čo do tvrdení a za existencie rovnakých skutkových okolností ako je v aktuálnom čase a následne v roku 2021 počas oznámeného výkonu záložného práva vzala podanú žalobu späť, potom zákonný predpoklad o naliehavosti a neodkladnosti situácie vo vzťahu k tomu istému záložnému právu a tomu istému jeho výkonu vyžadujúceho zásah v podobe nariadenia neodkladného opatrenia neexistuje a aj je spochybnený vlastným postupom žalobkyne. Situácia vyžadujúca neodkladný zásah súdu nevznikla tým, že v roku 2022 začal žalobca opakovať tvrdenia spochybňujúce či záložné právo alebo úverovú zmluvu. Spochybňovanie záložnej zmluvy či úverovej zmluvy zo strany žalobkyne je účelové. Žalovaný sa so žalobkyňou opakovane pokúsil komunikovať vo veci splnenia jeho dlhu, no bezúspešne. Nakoľko žalobkyňa podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia za rovnakých skutkových okolností aké existovali už v čase konania pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 15C/63/2020, neosvedčila existenciu situácie vyžadujúcej neodkladnú úpravu a zamlčala podstatné okolnosti, vytvorila nesprávne zdanie o splnení podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Žalovaný zároveň vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti, nakoľko mal za to, že všeobecný súd žalovaného je Okresný súd Bratislava I.

6. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadрила.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je nedôvodné.

8. Požiadavky, ktoré sú z hľadiska ústavných aspektov kladené na rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia možno sformulovať do týchto dvoch základných podmienok:

(i) musia mať predovšetkým zákonný podklad (čl. 2 ods. 2 ústavy),

(ii) musia byť vydané príslušným orgánom a nemôžu byť prejavom svojvôle (čl. 1 a čl. 2 ods. 2 a 3 ústavy).

Tento právny názor, z ktorého vychádzal odvolací súd vyslovil už vo svojom rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 234/08 aj Ústavný súd SR.

9. Neodkladné opatrenie sa podieľa na realizácii ústavne zaručeného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 36 Listiny základných práv a slobôd a podľa čl. 46 a následne Ústavy SR. Právo na súdnu ochranu by nebolo komplexné, ak by chýbala možnosť zákonom ustanoveným postupom sa domáhať svojho práva na nestrannom a nezávislom súde v prípadoch, v ktorých je toto právo ohrozené v časovej a vecnej súvislosti vylučujúcej jeho ochranu inak než neodkladným, urgentným zásahom súdu. V takýchto prípadoch súd rozhoduje na základe osvedčenia tvrdených skutočností. Osvedčenie tvrdených skutočností (osvedčenie nároku) znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje len najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Výsledok takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa zo zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako vysoko pravdepodobné. V tomto prípade platí, že je výlučne vecou navrhovateľa neodkladného opatrenia, aby svoje tvrdenia o osvedčení nároku, pre ktorý žiada dočasnú ochranu, podložil dostatočnými dôkazmi, z ktorých súd vyvodí záver o prípustnosti a opodstatnenosti takéhoto návrhu. Tu nie je na mieste aby sa vykonávalo rozsiahle dokazovanie, prípadne aby súd vyvinul procesné úsilie o doplnenie dokazovania. Taktiež nemožno prehliadnuť, že neodkladné opatrenie súd nariadi len v prípade potreby dočasne upraviť pomery strán alebo v prípade, ak by bola daná obava, že by exekúcia bola ohrozená.

10. Pri nariadení neodkladného opatrenia musia byť vzaté na zreteľ fakticita javu, proporionalita následku a príčina jeho vzniku. Ďalej je potrebné zvažovať pozitívne a negatívne argumenty v kolízii stojacich záujmov za súčasnej minimalizácie zásahov do základných práv strán konania (napr. nález ÚS ČR sp. zn. IV. ÚS 89/02). Neodkladným opatrením nemôže dôjsť k nevyváženému zásahu do vzťahov strán alebo tretích osôb.

11. Súd prvej inštancie vyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu, že žalobkyňa preukázala, že žalovaný začal vykonávať úkony smerujúce k realizácii dobrovoľnej dražby - Oznámenie o dobrovoľnej dražbe zn. 010/2021 zo dňa 14.12.2021 (č. I. 30) na nehnuteľný majetok žalobkyne, pričom zo strany žalobkyne je spochybňovaný a namietaný nárok žalovaného, nakoľko je predmetná úverová zmluva podľa žalobkyne neplatná, ako aj samotná výška pohľadávky žalovaného.

12. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým vyhovel návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žalovanému uložil povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou na nehnuteľnostiach vlastnícky patriacim žalobkyne.

13. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie po vykonanom osvedčovaní potrebnom na nariadenie neodkladného opatrenia dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

14. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobkyňou tvrdených skutočností, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel súd prvej inštancie k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie § 387

ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného uznesenia.

15. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu žalovanému, ktorý v odvolaní navyše neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého uznesenia. Súd prvej inštancie správne skúmal splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia a správne dospel k záveru, že tieto v danom prípade sú splnené, čo aj správne odôvodnil. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

16. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že žalovaný ako veriteľ začal s výkonom záložného práva formou dobrovoľnej dražby, čoho dôkazom je oznámenie o začatí výkonu záložného práva listom z 20.09.2021 uvedenom v poznámke listu vlastníctva č. 2600 (čl. 34) ako aj Oznámenie o dobrovoľnej dražbe zn. 010/2021 zo dňa 14.12.2021 (č. I. 30).

17. Vychádzajúc zo zistených skutočností obsiahnutých v spise, zo zreteľom na všetky dostupné okolnosti prípadu a majúc pritom na pamäti zmysel neodkladných opatrení, je nesporné, že žalobkyňa dostatočným spôsobom preukázala dôvodnosť potreby nariadenia neodkladného opatrenia, keďže z predložených listinných dôkazov je zrejmé, že žalovaný už uskutočnil úkony smerujúce k realizácii dobrovoľnej dražby, pričom je žalobkyňou spochybňovaná a namietaná platnosť Zmluvy o úvere so zabezpečením zo dňa 28.05.2019 ako aj Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 28.05.2019 ako i samotná výška pohľadávky žalovaného. Odvolací súd osobitne zdôrazňuje, že žalovaný už žalobkyni oznámil termín konania dobrovoľnej dražby, ktorá sa mala konať dňa 17.01.2022. Práve so zreteľom na uvedenú skutočnosť nemôže odvolací súd prisvedčiť tvrdeniam žalovaného, že žalobkyňa nesplnila zákonný predpoklad pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to neodkladnosť a naliehavosť situácie.

18. Je pravdou, že v čase späťvzatia žaloby v konaní sp. zn. 15C/63/2020 žalobkyni bolo známe, že žalovaný začal s výkonom záložného práva, no žalobkyňa sa vo veci samej domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva, čoho sa domáhala súčasne aj neodkladným opatrením, pričom v tomto konaní sa vo veci samej domáha určenia, že žalobkyňou špecifikované nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom zriadeným Zmluvou o zriadení záložného práva z 28.05.2019 a Dodatkom č. 1 k Zmluve o zriadení záložného práva zo dňa 14.06.2019 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným. Žalovaný v odvolaní síce uvádza, že opakovane vyvinul maximálne úsilie, aby sa so žalobkyňou dohodli na uhradení jeho pohľadávky, o čo však nejavila žalobkyňa záujem, podľa žalovaného vôbec nemá záujem čokoľvek splatiť, no na podporu svojich tvrdení nepriložil žiadne listinné dôkazy. Z obsahu spisu je odvolaciemu súdu zrejmé, že žalobkyňa namieta platnosť Zmluvy o úvere so zabezpečením aj výšku zo dňa 28.05.2019 ako aj Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 28.05.2019 ako i samotnú výšku pohľadávky žalovaného. Podľa Oznámenia veriteľa o výške pohľadávky zo dňa 06.02.2020 (č. I. 39) sa veriteľ od žalobkyne dožadoval splatenia sumy 66.064,48, teda úverovej istiny a vyčísleného zmluvného úroku. Opodstatnenosť a dôvodnosť nároku žalovaného na zmluvný úrok je však podľa žalobkyne sporná, nakoľko má za to, že vyššie uvedená Zmluva o úvere je neplatná, čo by znamenalo, že nárok žalovaného na splatenie zmluvného úroku nemá právnu oporu. Za takejto situácie, odvolací súd považuje za pochopiteľné, že žalobkyňa sa zdráha zaplatiť žalovanému zmluvný úrok, keďže sa sama dožaduje určenia neplatnosti Zmluvy o úvere so zabezpečením, v dôsledku čoho by nárok žalovaného na zaplatenie zmluvného úroku zo strany žalobkyne bol neopodstatnený a u žalovaného by tak došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobkyne. Odvolací súd však zdôrazňuje, že posúdenie platnosti vyššie citovaných zmlúv je predmetom konania vo veci samej, a teda nie je to úlohou odvolacieho súdu v tomto štádiu konania, kedy súd rozhoduje len o odvolaní žalovaného proti uzneseniu, ktorým súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie. Úlohou súdu prvej inštancie vo veci samej bude aj posúdiť aké právne predpisy sa vzťahujú na zmluvný vzťah žalobkyne a žalobcu, a teda či došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy o úvere na bývanie.

19. Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. V kontexte citovaného ustanovenia odvolací súd posúdil aj námietku miestnej príslušnosti vznesenú žalovaným.

21. Podľa ust. § 19 písm. d) CSP, popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode má adresu trvalého pobytu žalobca, ktorý je spotrebiteľom, ak ide o spotrebiteľský spor alebo o konanie v sporoch týkajúcich sa spotrebiteľského rozhodcovského konania.

22. Žalobkyňa má pobyt v N., na C. ulici č. XX, a teda v zmysle vyššie uvedených ustanovení považuje odvolací súd za miestne príslušný súd Okresný súd Prešov a nie Okresný súd Bratislava I ako uvádza žalovaný. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že v tomto štádiu konania (rozhodovanie o odvolaní proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia) nie je jeho úlohou skúmať, či zmluvný vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je spotrebiteľský, to sa bude skúmať až vo veci samej, pričom sa však ani v tomto štádiu odvolací súd nemôže odchýliť a ani opomenúť príslušné ustanovenia na ochranu spotrebiteľa.

23. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalovaného, že žalobkyňa podanou žalobou nesleduje ochranu obydlija, odvolací súd uvádza, že žalobkyňa priamo v žalobe doručenej súdu prvej inštancie dňa 03.01.2021 uviedla, že predmet dražby slúži dlhodobo ako obydlie pre jej dcéru, ktorá tam má evidovaný aj trvalý pobyt. Vzhľadom na túto skutočnosť odvolací súd nemôže považovať za pravdivú a dôvodnú ani túto odvolaciu námietku.

24. Všetky vyššie uvedené skutočnosti je potrebné potom považovať za okolnosti opodstatňujúce dôvodnosť dočasnej úpravy právnych vzťahov, ktoré v danom prípade zistené boli, a ktoré môžu byť podkladom pre prijatie záveru o potrebe nariadenia neodkladného opatrenia v danom spore. Odvolací súd osobitne zdôrazňuje, že žalobkyňa nemá iné prostriedky do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej proces realizácie dobrovoľnej dražby zastaviť, než žiadať súd o nariadenie neodkladného opatrenia. Do rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej (hmotnoprávne posúdenie sporu) je žiaduce dočasne upraviť pomery strán a zamedziť realizácii dobrovoľnej dražby.

25. Nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa zakáže žalovanému zdržať sa výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby, je dočasné opatrenie proti postihu majetku žalobkyne, bez ktorého by mohol nastať ťažko zvrátiteľný alebo nenapraviteľný stav, t. j., že by mohlo dôjsť k nevyváženému a neprimeranému zásahu do vlastníckeho práva žalobkyne.

26. Odvolací súd z dôvodu, že podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, tak ako žiadala žalobkyňa splnené boli a súd prvej inštancie návrhu správne vyhovel, napadnuté uznesenie ako vecne správne s použitím ustanovenia § 387 ods. 1, ods. 2 CSP potvrdil, pričom vychádzal zo stavu existujúceho v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP).

27. To, že neboli naplnené očakávania žalovaného, teda súdy nerozhodli v súlade s jeho právnym názorom, ešte automaticky neznamená, aby došlo k porušeniu jeho základného práva na súdnu ochranu, pretože obsahom tohto práva je umožniť reálny prístup k súdu, čomu zodpovedá povinnosť súdu o veci konať a rozhodnúť, čo v danom prípade bezpochyby naplnené bolo.

28. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.